

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via Porpora, 127 - 20131 Milano - Tel. 02/26149301 - Fax 02/26149340 - e-mail: cfrat@comunioneliberazione.org

Milánó, 2008. január 28.

Kedves Barátaim!

Január 20-án, vasárnap oly sokan mentünk el – mintegy spontán belső indíttatásra – a Szent Péter térre a Róma Püspökével való közösségünk jeléül, aki az ismert események miatt lemondott arról, hogy részt vegyen az akadémiai év ünnepélyes megnyitóján a Sapienza Egyetemen, ahová meghívták őt. Kétségtávol ez az indíttatás a részletekről, amellyel választatok a való élet kihívásaira, a Mozgalom nevelésének gyümölcse.

A válaszadási készségünkért hálával tartozunk Istennek, mivel a reánk gyakorolt hatásának jele «a tanításnak az a formája, amelyet ránk bízott» (J.Ratzinger). Tényleg nincs más magyarázat erre a spontán megmozdulásra, mint a tudatossága annak az értéknek, amit a pápa személye jelent nekünk. Rajta keresztül a feltámadt Úr közvetíti az Ő győzelmét térben és időben az emberi történekek által. Péter utódjának tekintélyes tanúságtétele nélkül eltévednénk, amint annyi kortársunk teszi: a múlt év március 24-i audiencia ennek kiemelkedő bizonyítéka és ez történelmünket örökre fémjelzi. Ezért a pápai utódlás problémája egybeesik az Ő jelenlétének problémájával. És ez tőlünk észszerű gondolkodást és szabadságot követel.

Tapintható volt számunkra, amikor nyilvánosságra került, hogy XVI. Benedek nem tarthatta meg az egyetemen a beszédét. Ebben visszatükröződik, hogy «a feladat teljesítése felébreszti bennünk az igazság iránti érzékenységet». Az Ő kitartó tanúságtétele reményt támaszt bennünk, hogy ne tegyük ki magunkat a nyugati világ veszélyének, amit ő leplezett le, hogy «tovább lépünk az igazság keresésében», mert tudjuk jól, hogy «ha az értelem eltömpul a keresztény hit és bölcelet által közvetített nagy üzenet előtt, kiszárad mint egy fa, amelynek gyökerei nem érik el az életet biztosító vizet». És így módon az értelem «elveszíti bátorságát az igazságra» és meghátrál.

A Szent Atyának ez a nagy tanúságtétele mindnyájunk számára kivételes felhívást jelent, hogy az értelmet így módon használjuk. Ő akkor nyújtotta ezt nekünk, amikor – ezzel egyidejűleg - a Közösségi iskola don Giussaninak a *Lehet így élni?* c. új könyvét megjelentette, melynek első oldalai a hitről, mint a «megismerés módszeréről» tárgyalnak. Mi hallhatjuk elsőként, hogy szükség van arra a nevelésre, amely megismertet bennünket a valósággal mélységeiben és figyelmeztet arra, hogy sürgősen induljunk el a megismerésnek azon az útján, amely a Misztériumot bensőségessé teszi számunkra. Három évvel don Giussani halála után kérjük őt, hogy továbbra is kísérjen bennünket azon az úton, melyet ő jelölt ki számunkra. Kövessük a Közösségi Iskola által javasolt utat, amely egyre tágabbra nyithatja tekintetünket a való világ felé, amit a pápában csodálunk. Miután végigjártuk ezt az utat, tudjuk csak megismerni tanúságtétel révén a valóságot, melyről a keresztény hit beszél.

Ez a szenvedély azért is közel áll hozzánk, mert don Giussani sohasem tévesztett meg minket, amikor az igazság keresésére bátorított, hogy a hithez való ragaszkodásunk méltó legyen emberi természetünkhöz.

Jöjjünk össze – mint még soha – erre a kalandra,

Don Julián Carrón
Julián Carrón